

ANTONÍN DVOŘÁK

Alfred – Heroische Oper in drei Aufzügen

Heroic Opera in three Acts

historická opera o třech dějstvích

Libreto / Libretto Karl Theodor Körner

1. Akt
Lager der Dänen. In der Ferne ein Schloß.

1. Szene

Volksfest. Die Dänen (liegen theils einzeln, theils gruppirt auf dem Boden) spielen und trinken. Im Hintergrunde wird getanzt. Einige dänische Frauen bedienen die Krieger. Andere sitzen mit ihnen auf der Erde. Gothron (ganz im Vordergrund, sitzt auf einem Felsenstücke und scheint in Gedanken verloren).

[Chor der Dänen]

Auf, auf, tapfre Gesellen zum Feste,
zum Becher, zum Feste, ihr tobenden Gäste!
Wir zehren vom köstlichen Raub!
Hoch, hoch lebe der muthige Krieger,
der Däne, der Britenbesieger,
und Albion nieder in Staub.

Gothron

Im Siegestaumel schwelgt das Volk,
doch mich verfolgt das Schreckenbild der
letzten Nacht.
Wie, Gothron,
(sehr ausdrucksvoll)
ist das der geprüfte Muth,
ist das der feste Sinn bei jedem Sturme?
Nein, nein, denke, wer du bist, und sei ein
Mann, sei nicht der Mörder deiner eignen Kraft!
Der Nacht gebieten finstre Erdenmächte,
und senden, Unglück streuend, uns den Traum.
Doch stand es nicht in voller Kraft des Lebens
(sehr ausdrucksvoll)
in meiner Seele, wie ein Bild des Lichts?
Noch seh' ich ihn, den königlichen Jüngling,
die goldne Krone auf dem stolzen Haupt,
den Leoparden führt er in dem Schilde.
Von Zorn glühend trat er vor mich hin,
ich sank, von seines Blickes Flammenkraft
getroffen.
Drückend schwer ist die Luft –
im Nebel schreiten,

1. dějství
Tábor Dánů. V pozadí hrad.

1. scéna

Slavnost lidu. Dánové (leží dílem jednotlivě, dílem ve skupinách na zemi) hrají a pijí. V pozadí se tančí. Několik dánských žen obsluhuje bojovníky. Jiné s nimi sedí na zemi. Gothron (zcela v popředí, sedí na skalním útesu a zdá se být pohroužen v myšlenkách).

[Sbor Dánů]

Vzhůru, statní druhové, k slavnosti,
k pohárům, k slavnosti, vy bujaří hosté!
Užijme bohatou kořist!
Ať dlouho žije udatný rek,
Dán, pokořitel Britů,
a Albion ponížen v prach.

Gothron

Lid je opojen vítězstvím,
však mne pronásleduje hrozný obraz
z poslední noci.
Nuž, Gothrone,
(velmi výrazně)
je toto odvaha prošlá zkouškami,
je toto pevná mysl při každé bouři?
Ne, ne, pomysli, kdo jsi, a buď mužem,
nebuď vrahem své vlastní síly!
Noci vládnu temné moci země
a sesílají nám sen, věštící neštěstí.
Však nestálo to v plné síle života
(velmi výrazně)
v mé duši, jako obraz světla?
Stále ho vidím, královského jinocha,
na hrdé hlavě zlatá koruna,
a ve štítu má leoparda.
Zjevil se předem mnou rozpálen hněvem,
klesl jsem, zasažen plamennou silou jeho
pohledu.
Vzduch je tísnivě těžký –
v mlze kráčejí,

Act 1
A camp of the Danes. In the background a castle.

Scene 1

A folk festival. The Danes, lying about individually and in groups, are playing and drinking. Several Danish women are serving the soldiers, others are sitting down on the ground with them. Gothron (in the foreground, sitting on a cliff, appears to be deep in thought).

[Chorus of Danes]

Up, up, stout comrades, to the feast,
to goblet, to celebration, merry guests!
We draw on a rich loot!
Long live the valiant warrior,
the Dane who has routed the Brits,
has trampled Albion down in dust.

Gothron

The people are drunk with victory,
but I am hounded by the horrible image of the
last night.
Now then, Gothron,
(emphatically)
is this a courage tried and tested,
is this a firm mind, come any storm?
No, no, think who you are and be a man,
do not kill your own strength!
The night is ruled by the Earth's dark powers,
sending us dreams that foretell disaster.
But did it not appear in the full strength of life
(emphatically)
in my soul, like a picture of light?
I still see him, the royal youth,
with a golden crown on his proud head
and a panther in his shield.
He stood before me glowing with wrath,
I sank, struck by the burning lash of his eyes.
The air weighs heavy –
they march in the mist,
they wave from afar,

winkend vom Weiten,
Geister der Ahnen,
senken die Fahnen,
deuten zur Gruft.
Aber ob Wetter auf Wetter sich thürmen,
Donner auf Donner kracht,
fest noch steh' ich unter den Stürmen,
oder fall' als Held in der Schlacht!

(in der Ferne)

Hoch töne Trompetengeschmetter,
dir, Odin, du höchster der Götter,
der trotzen Feinde besiegt!

Gothron

Was hör' ich – wie? Triumphgesang der Unsern?
Ist das nicht Haralds Siegesmarsch?

Der Bote

Ja, Herr!
Er traf mit seiner sieggewohnten Schaar
auf Alfreds Heer, es focht verzweifelnd.
Doch Harald drang in seine dicht'sten Reihen,
und Englands letzte Mauer war gebrochen.
Der König ist entflohen mit wenig Edlen,
und nur das Leben hat er sich gerettet.

Gothron

Wenn Harald siegt, darf Gothron nicht mehr
träumen.

*(drückt in seiner ganzen Haltung von hier an ein-
nen immer wachsenden unheimlichen Unmuth
aus)*

2. Szene

*Die Vorigen. Der Triumphzug der dänischen
Sieger. Harald. Britische Gefangene.*

Chor der Männer und Frauen

Hoch töne Trompetengeschmetter,
dir, Odin, du höchster der Götter,
der trotzen Feinde besiegt!

kynoucí z dálky,
duchové předků,
prapory klesnou,
míří k hrobu.
Ale byť bouře stíhala bouři,
byť duněl hrom za hromem,
já budu ještě pevně stát ve vichru,
anebo padnu v bitvě jako hrdina!

(v dálce)

Ať zní a jásají tóny trumpet,
pro tebe, Ódine, nejvyšší z bohů,
který pokořil vzdorné nepřátele!

Gothron

Co slyším – jak? Triumfální zpěv našich?
Není to Haraldův vítězný pochod?

Posel

Ano, pane!
Se svojí družinou, uvyklou vítězit, narazil
na Alfredovo vojsko, zoufale se bránilo.
Však Harald pronikl do do jeho nejhustších řad,
a poslední hradba Anglie padla.
Král uprchl s několika věrnými,
a zachránil pouze holý život.

Gothron

Když Harald vítězí, nesmí již Gothron déle snít.

*(od této chvíle vyjadřuje svým postojem a svými
gesty zjevnou a stále vzrůstající nelibost)*

2. scéna

*Předešlí. Triumfální průvod vítězných Dánů.
Harald. Zajatí Britové.*

Sbor mužů a žen

Nechť zní a jásají tóny trumpet,
pro tebe, Ódine, nejvyšší z bohů,
který pokořil vzdorné nepřátele!

those ancestral ghosts,
they lower their flags,
pointing to the grave.
Let the tempest chase the storm,
let thunder roll and rumble,
I'll stand firm in the gale
or die a hero's death in battle.

(from afar)

Let the trumpets' sound rejoice
for you, Odin, you the highest of the Gods,
who have vanquished the stubborn enemy!

Gothron

What do I hear – how come? A triumphal song
of ours? Is it not Harald's victory march?

Messenger

Yes, Sir!
With his troop used to being victorious he fell
upon Alfred's army which fought desperately.
But Harald broke through to its close-set ranks
and England's final wall collapsed.
The King fled with a few nobles,
saving just his bare life.

Gothron

When Harald prevails, Gothron must dream no
more.

*(from this moment on his bearing and gestures
suggest a clear and continually rising displea-
sure)*

Scene 2

*The foregoing. A triumphal march of the victo-
rious Danes. Harald. British prisoners.*

Chorus of men and women

Let the trumpets' sound rejoice
for you, Odin, you the highest of the Gods,
who have vanquished the stubborn enemy!

Harald

Das war ein blut'ges Tagwerk, Kampfgenossen!

Ihr habt Euch Eures Führers werth geschlagen.
Stand doch das Volk der Briten wie ein Fels,
als wollt' es einer Welt entgegen kämpfen.
Doch wie der Blitzstrahl aus den Wolken
schmettert, war Harald da und seiner Dänen
Schaar, und wo dies Schwert kämpft, ist der
Tag gewonnen.

Gothron

(bei Seite)

Der Übermüth'ge!

(laut)

Heil Dir, edler Feldherr!

Du hast die Kraft des Dänenarms bewährt.
Im blut'gen Spiel der Schlachten grau gewor-
den, kann ich mich nimmer solcher Großthat
rühmen.

Harald

Die Welt hat einen Harald nur geboren,
nur Harald soll der Welt gebieten.

Gothron

(bei Seite)

Fahr' hin, fahr' hin, auch Deine Stunde schlägt!
Das Schicksal wird den Knabenhochmuth
beugen.

Harald

Jetzt, Kampfgenossen, labt Euch nach der
Arbeit.
Sorglos könnt Ihr die Nächte jetzt verschlum-
mern.
Alfred hat unsrer Schwerter Kraft gefühlt,
er ist besiegt, und Albion ist unser.

Gothron

Noch, Harald, ist's nicht Zeit zu Siegesfesten,
noch ist das Werk, das große, nicht vollbracht,
und mancher Morgen muß noch blutig tagen,

Harald

Byla to krvavá práce, druhové v boji!
Skvěle jste se bili za svého vůdce.
Vždyť vojsko Britů stálo jako skála,
a chtělo vzdorovat celému světu.
Však jako když z mraků udeří blesk,
zjevil se Harald se svými Dány,
a kde bojuje jeho meč, je bitva vyhrána.

Gothron

(stranou)

Ten domýšlivec!

(nahlas)

Sláva ti, velký vojevůdče!

Osvědčil jsi sílu dánských paží.
Sám jsem v krvavých hrách bitev zešedivěl,
však nemohu se pyšnit takovým činem.

Harald

Svět zrodil jen jednoho Haralda,
jen Harald může vládnout světu.

Gothron

(stranou)

Jen dál, jen dál, i tvoje hodina přijde!
Osud pokoří mladickou pýchu.

Harald

Teď, druhové v boji, se osvěžte po práci.
Můžete teď v noci bezstarostně spát.
Alfred pocítil sílu našich mečů,
je přemožen, a Albion je náš.

Gothron

Ještě není čas, Haralde, slavit vítězství,
ještě není dokonáno velké dílo,
a čekají nás ještě mnohá krvavá rána,

Harald

It was bloody work, my comrades in arms!
You fought valiantly for your leader.
The British army had stood like a rock,
as if ready to defy the whole world.
Yet, like a stroke of lightning from the clouds,
Harald was there with his Danes,
and where his sword descends, the battle is
won.

Gothron

(aside)

So cocksure!

(aloud)

Glory to you, brave commander!

You have demonstrated the the power of the
Danish arms.
I have grown grey-haired in the game of bloody
wars, but I cannot boast of any such great deed.

Harald

The world has borne just one Harald,
Harald alone should rule the world.

Gothron

(aside)

Go on, go on, your time will come, too!
Fate will humble your youthful pride.

Harald

Now, comrades at arms, freshen up after your
work.
Your nights will be carefree from now on.
Alfred has tasted the strength of our swords,
he is defeated
and Albion is ours.

Gothron

Time is not ripe for you, Harald, to celebrate
victory, the great task is not yet finished
and many a cruel wound still awaits us

eh' Albion des Siegers Schwert erkennt.
Denn Alfred lebt und viel der edlen Briten,
ich ahne hier noch eine wilde Zeit.
O, traue nicht dem flücht'gen Glück der
Schlachten!
Denn schneller, wie die Welle steigt und fällt,
treibt uns das Schicksal auf dem Meer des
Lebens.
Fürst! Auch dem schwachen Feind ist nicht zu
trau'n. Nur jetzt noch schwelge nicht im Siege-
staumel, nur jetzt zum Ziel –

Harald

Mein Werk hab' ich gethan.
Willst Du die Lust des Tages mir vergiften?
Ich schlage nur in off'ner Schlacht.
Doch liebst Du es, die Wälder durchzuspüren,
folg' dem armsel'gen König nach. –
Nur zu, nur zu!
Mich hat es nie nach solchem Fang gelüstet. –
Jetzt sei Siegesmahl und Tanz. Ich will's!

Gothron

Verschmähe meinen Rath, ich muß es dulden,
doch eine Zeit wird kommen, wo Dich's reut!
Mich aber hält Dein Spotten nicht zurück.
Nicht eher soll der Siegestrunke mich laben,
bis Alfreds Blut mein Dänenschwert gefärbt.
Ihm folg' ich durch der Wälder dickste Nacht,
denn in dem Fürsten fällt des Volkes Macht.
(ab mit seiner Schaar)

3. Szene

Harald. Seine Dänen. Die Gefangenen.

Harald

(dem Gothron nachsehend)
Geh', Alter, geh',
Du störst mir uns're Feste,
Dich treibt der Neid, die Mißgunst meines
Ruhms.
(zu den Kriegern)
Führt die Gefang'nen fort zur sicheren Verwah-

než Albion pozná meč vítěze.
Vždyť Alfred žije a s ním mnoho Britů,
tuším zde ještě bouřlivé časy.
Ó, nevěř prchavému štěstí bitev!
Vždyť rychleji, než stoupá a klesá vlna,
žene nás osud na moři života.
Kníže! Ani slabému nepříteli nelze věřit.
Teď ještě nehoduj ve vítězném opojení,
teď jenom k cíli –

Harald

Svou práci jsem vykonal.
Chceš mi snad kazit dnešní radost?
Já bojuji jen v otevřené bitvě.
Však chceš-li ty prohledávat lesy,
vydej se za ubohým králem. –
Jen jdi, jen jdi!
Nikdy jsem netoužil po takovém lovu. –
Teď nechť je hostina a tanec. Chci to!

Gothron

Pohrdej mojí radou, musím to strpět,
však přijde čas, kdy budeš litovat!
Mne ale tvůj posměch neodradí.
Nápoj vítězství mne vzpruží až poté,
co Alfredova krev zbarví můj dánský meč.
Vydám se za ním do nejhustších lešů,
vždyť s knížetem zhyne síla jeho lidu.
(odejde se svojí družinou)

3. scéna

Harald. Jeho Dánové. Zajatci.

Harald

(dívá se za odcházejícím Gothronem)
Jdi, starče, jdi,
rušíš mi naši slavnost,
užíráš tě závist, nepřeješ mi slávu.
(k bojovníkům)
Odved'te zajatce do střeženého žaláře. –
Alvinu přived'te sem!

before Albion will acknowledge the victor's
sword.
As Alfred lives and with him many a Brit,
I sense more thunder ahead.
Oh, do not trust the fickle fortune of war!
For faster than the wave rises and falls
does fate drive us in the ocean of life.
Prince! Not even a weak enemy should be
trusted.
Do not yet carouse in triumphant abandon,
forward now, towards our goal –

Harald

My work is done.
Do you wish to spoil my pleasure today?
I only fight in an open battle.
But if you like to scour the forests, do go and
pursue the wretched King. –Go on, go on!
I have never hankered after such a catch. –
Now let the victory feast and dance begin.
I want it!

Gothron

Spurn my advice, I must bear it,
but time will come for you to regret!
I will not be put off by your mockery.
The cup of victory will only refresh me
when Alfred's blood reddens my Danish sword.
I will set off in pursuit of him through the deep-
est forests, for with the Prince's fall will plum-
met his people's might. *(exits with his retinue)*

Scene 3

Harald. His Danes. The prisoners.

Harald

(watches Gothron leaving)
Go, old man, go,
you are spoiling our feast,
driven by envy, you begrudge my glory.
(to the warriors)
Take the prisoners to safe custody. –
Bring Alvina here!

rung. – Alvina führt herbei!
Dann kehrt zurück, das Siegesfest mit mir zu feiern.
Auf, wack're Dänen, und frisch begonnen
das hohe Lied von der geschlag'nen Schlacht!

Schlachtlied
(von Ballet-Pantomime begleitet)

Vorspiel

Chor der Dänen

Wir kämpften mit dem Schwert,
wir siegten mit dem Schwert.
Des Feindes Mauer brach,
gewonnen war der Tag!

Harald

Das Los des Kampfes ist gefallen,
wenn Odin gebeut.
So zogen wir aus,
dem Feinde entgegen,
zum wogenden Streit.

[Chor]

Wir kämpften mit dem Schwert, *etc.*

Harald

Speere blinken,
Krieger sinken.
Durch des Kampfes Nacht
schreiten die Walkyren,
führen die Gefall'nen
zu Odins Burg,
zu Walhallas Pracht.
Der Mordstahl raste fürchterlich
in Männerbrust. Der Brit wich
und seine Mauer brach,
denn Harald warf den blut'gen Speer
und jagte siegend durch das Heer.
Gewonnen war der Tag!

Potom se vraťte slavit se mnou svátek vítěz-
ství.
Vzhůru, stateční Dánové, začněte zpívat píseň
o vítězné bitvě!

Píseň o bitvě
(doprovázená baletní pantomimou)

Předehra

Sbor Dánů

Bojovali jsme mečem,
vítězili jsme mečem.
Hradba nepřítele padla,
den byl vítězný!

Harald

Los boje padl v chvíli,
kdy poručil Ódin.
A tak jsme vytáhli
vstříc nepříteli
a bitevní vřavě.

[Sbor]

Bojovali jsme mečem, *etc.*

Harald

Kopí se míhají,
mužové klesají.
Bojovou nocí
krácejí valkýry,
vedou padlé
k Ódinovu hradu,
k nádheře Valhaly.
Vražedná ocel strašně řádila
v hrudích mužů. Brit ustoupil
a jeho hradba padla,
neb Harald vrhl krvavý oštěp
a hnal se vítězně vojskem.
Den byl vítězný!

Then return to celebrate our victory with me.
Rise up, brave Danes, sing the victorious
battle's song!

Song of the battle
(accompanied by ballet)

Prelude

Chorus of Danes

We fought with the sword,
we won with the sword.
The enemy's wall foundered,
the day was ours!

Harald

The lot of the fight was cast
as Odin had ordained.
And so we marched forward
to meet the enemy
in the battle's strife.

[Chorus]

We fought with the sword...*etc.*

Harald

The spears flash,
men fall.
Through the battle's night
Valkyries stride,
leading the fallen
to Odin's castle,
to the splendour of Valhalla.
Murderous steel had raged terribly
in the men's breasts. The Brit retreated
and his wall crumbled,
for Harald threw his bloodied spear
and rushed headlong through his army.
The day was won!

[Chor]

Wir kämpften mit dem Schwert,
wir siegten mit dem Schwert.
Gewonnen war der Tag!
Wir kämpften mit dem Schwert, *etc.*

Ballet**4. Szene**

Harald. Die Dänen. Alvina und weibliches Gefolge, von Kriegern geleitet.

Harald

Ich stehe nicht in Odins Gunst allein,
auch Freia hat zum Liebling mich erkoren.
Denn in der Schlacht, der siegend ich gebot,
war mir die schöne Britin dort erkämpft,
und heute noch will ich sie als Braut umarmen.
– Dein Volk, Alvina, sank vor meiner Macht,
ich habe Dich als Beute mir erstritten.
Du bist in dieses Arms Gewalt: So höre!

Alvina

Allmächtiger, verleihe mir Kraft! Muth! Muth!

Harald

(mit großem Ausdruck)

Es hat Dein Blick mein Siegerherz gewonnen,
und Deiner Glieder reizende Gestalt
erregte meiner Seele tiefsten Grund.
D'rum reich' ich Dir, ein treuer Dänenfürst,
die stolze Hand. Erhörst Du meinen Wunsch,
so will ich Männertreue Dir geloben, als Königin
wird Dich mein Volk verehren. Du wirfst Dein
eig'nes Los. Bist Du entschlossen?

Alvina

Ich bin's und war's, eh' Du Dein Wort vollendet.
Wagst Du's, nach mir die Hände auszustrecken?
Ein Britenherz schlägt mir im Busen laut,
und nimmer kann Dein Drohen mich erschrecken,
denn ich bin Alfreds stolze Königsbraut!

[Sbor]

Bojovali jsme mečem,
vítězili jsme mečem.
Den byl vítězný!
Bojovali jsme mečem, *etc.*

Balet**4. scéna**

Harald. Dánové. Alvina a zajaté ženy, provázené bojovníky.

Harald

Netěším se pouze Ódinově přízni,
vyvolila si mne také Freia.
Vždyť v bitvě, v níž jsem zvítězil,
jsem si vybojoval krásnou Britku,
a ještě dnes ji obejmu jako nevěstu. –
Tvůj lid, Alvino, klesl před mojí mocí,
já jsem tě získal jako kořist.
Jsi v moci těchto paží: Nuž slyš!

Alvina

Všemohoucí, dej mi sílu! Odvahu! Odvahu!

Harald

(s velkým výrazem)

Tvůj pohled získal mé vítězné srdce,
a tvůj vábivý zjev
mne zasáhl v hloubi duše.
Proto ti já, věrný kníže Dánů, nabízím
hrdou ruku. Vyslyšíš-li moje přání,
slibuji ti věnost muže,
jako královnu tě bude ctít můj lid.
Máš v rukou vlastní osud. Jsi rozhodnuta?

Alvina

Jsem a byla jsem již dřív, než jsi skončil svou řeč.
Odvážíš se vztáhnout po mně ruce?
V hrudi mi bije britské srdce,
tvé hrozby mne nikdy nezastraší,
vždyť jsem Alfredova královská nevěsta!

[Chorus]

We fought with the sword,
we won with the sword.
The day was won!
We fought with the sword...*etc.*

Ballet**Scene 4**

Harald. The Danes. Alvina and women prisoners accompanied by warriors.

Harald

I am not only Odin's favourite,
but have also been chosen by Freia.
For in the battle that I have won
I also gained a beautiful British woman,
and I want to embrace her as my bride this
very day. – Your people, Alvina, sank before my
might and I have got you as my prize
held by the power of these arms: So hear!

Alvina

Almighty, give me strength! Courage!

Harald

(with forceful expression)

Your eyes have captured my victorious heart,
and your charming looks
have cut my soul to the quick.
That is why I, faithful Prince of the Danes, offer
you my proud hand. If you grant me my wish,
I promise you a man's fidelity,
and my people will honour you as their Queen.
Your destiny is in your hands. Are you decided?

Alvina

I am and I was even before you had finished
speaking.
Will you dare to lay your hands on me?
A British heart beats in my breast,
never to be cowed by your threats,
for I am Alfred's royal bride!

Harald

Du, Alfreds Braut, Alvina? Tod und Hölle!

Alvina

Ich hasse Dich mit aller Kraft der Seele!
Ein Britenherz *etc.*

Harald

Muß der mir überall als Feind begegnen?
Und Du, Verrätherin, wagst's mich zu ver-
schmäh'n?
Ich werfe Dich in tiefe Kerkernacht.
Dich soll der Tag nicht mehr freundlich umweh'n.

Alvina

Ich hasse Dich mit aller Kraft, ich hasse Dich
mit aller Kraft der Seele!
Jetzt, Dänenfürst, jetzt frage, was ich wähle.

Harald

Ich werfe Dich in tiefe Kerkernacht.
Dich soll der Tag nicht freundlich mehr um-
weh'n, verblüht sei Dir des Lebens Rosen-
pracht.
Und find' ich Deinen Buhlen einst im Streite,
so wird er meines Grimmes blut'ge Beute.

Alvina

Es lebt noch ein gerechter Gott im Himmel,
und ich verachte Deine blinde Wuth. Alfred erhebt
sich, erhebt sich einst im Schlachtgetümmel, und
schreitet muthig durch des Kampfes Gluth. Erzit-
tre, erzittre! Diese Fesseln wird er brechen und
meine Schmach in Eurem Blute rächen.

Harald

Ich werfe Dich in tiefe Kerkernacht *etc.*

Alvina

Es lebt, es lebt noch ein gerechter Gott im
Himmel *etc.*
(*Alvina ab mit ihrer Begleitung. Harald folgt ihr.*)

Harald

Ty, Alfredova nevěsta? Hrom a peklo!

Alvina

Nenávidím tě z celé duše!
V hrudi mi bije britské srdce, *etc.*

Harald

Musí mi stát všude v cestě jako nepřítel?
A ty, zrádkyně, se odvážíš mnou opovrhovat?
Uvrhnu tě do hluboké noci žaláře.
Nikdy už tě neovane svěží den.

Alvina

Nenávidím tě ze všech sil, nenávidím tě z celé
duše!
Teď, dánský kníže, teď ptej se, co zvolím.

Harald

Uvrhnu tě do hluboké noci žaláře.
Nikdy už tě neovane svěží den,
odkvete růže tvého života.
A střetnu-li se jednou s tvým snoubencem,
stane se krvavou kořistí mého hněvu.

Alvina

Spravedlivý Bůh na nebesích ještě žije,
a já pohrdám tvou slepou zuřivostí.
Alfred povstane, znovu povstane ve vřavě bit-
vy, a statečně projde žářem boje.
Třes se, třes se! Alfred rozlomí tato pouta
a pomstí moji potupu ve vaší krvi.

Harald

Uvrhnu tě do hluboké noci žaláře *etc.*

Alvina

Spravedlivý Bůh na nebesích žije, ještě žije, *etc.*
(*Alvina a její doprovod odcházejí. Harald ji následuje.*)

Harald

You, Alfred's bride? Death and damnation!

Alvina

I hate you from the depth of my soul!
A British heart beats in my breast...*etc.*

Harald

Must I meet him everywhere as an enemy?
And you, traitor, dare to spurn me?
I will cast you into the darkest dungeon.
You shall never feel the friendly breeze of day.

Alvina

I hate you, hate you with every fibre of my soul!
Now, Danish Prince, ask my decision.

Harald

I will cast you into the darkest dungeon.
You shall never feel the friendly breeze of day,
the rosy bloom of your life will fade.
And if I ever find your groom in battle,
he will be a bloody loot of my rage.

Alvina

A just God still resides in Heaven,
and I despise your unseeing rage.
Alfred will rise again, rise in the tumult of battle
and bravely pass the scorching ordeal.
Tremble, tremble! Alfred will break these shack-
les and avenge my shame with Danish blood.

Harald

I will cast you into the darkest...*etc.*

Alvina

A just God still resides...
(*Exit Alvina and her retinue. Harald follows.*)

[Chor]

Das fröhliche Fest ist beschlossen,
wir haben die Stunden genossen.
Nun geht's auf's Neue zum Streit.
Schon sind wir zum Kampf bereit,
nun geht es auf's Neue zum Streit, *etc.*

[Sbor]

Radostná oslava skončila,
všichni jsme vděčni za tyto chvíle.
Nyní nás čeká nový střet.
Již jsme připraveni k boji,
nyní nás čeká nový střet, *etc.*

[Chorus]

The joyful celebration is ended,
we have all enjoyed these moments.
Now new turmoil awaits us.
We are ready to fight,
now new turmoil awaits...*etc.*

2. Akt

Eine öde Gegend im Walde, von Felsen umgeben.

2. dějství

Pusté místo v lese, obklopené skalami.

Act 2

A wild spot in the forest, surrounded by rocks.

Introduction**Introdukce****Introduction****1. Szene****1. scéna****Scene 1**

(Alfred, noch in völliger Königsrüstung, tritt verstört auf.)

(Vstoupí Alfred, ještě v plné královské zbroji, rozrušen.)

(Enter Alfred, still in full royal armour, troubled.)

Alfred

Wohl Euch, ihr tapfern Streiter!
Ihr sankt mit Hoffnung im Blick,
aber ihr starbt vergebens.
Den herrlichsten Preis des Lebens
raubt uns ein feindlich Geschick.
Der Schlag ist hart. Doch darf ich schon verzagen?
– Ist denn das Höchste, Äußerste gethan?
Mich liebt mein Volk, es giebt mich nicht verloren,
und stürzt sich freudig in des Kampfes Nacht.
– Noch fühl' ich Kraft in diesem Arm sich
regen, und meinem Schicksal geh' ich kühn
entgegen. Wild braust der Sturm, die Donner
brüllen, und aus den Wolken dunklen Hüllen
dringt noch ein Strahl des Lichts hervor.
Der Adler sieht's, und ohne Grau'n
darf er des Fittig's Kraft vertraun,
und schwingt zur Sonne sich empor.
(wie er abgeh'n will, begegnet ihm Seward)

Alfred

Zdrávi buďte, stateční bojovníci!
Klesli jste s nadějí v oku,
však zemřeli jste marně.
Nádherný dar života
nám bere nepřátelský osud.
Rána je tvrdá. Ale smím se již vzdávat? –
Bylo učiněno vše, co být mělo?
Můj lid mne miluje, nevydá mne do záhuby,
a vrhne se rád do noci boje. –
Ještě cítím sílu v těchto pažích
a půjdu směle vstříc svému osudu.
Divoce zuří bouře, hromy burácejí,
a z temných propastí mraků
se dere slabý paprsek světla.
Orel jej vidí, a beze strachu
smí důvěřovat síle svých perutí,
a vzlétá vzhůru směrem k slunci.
(chce odejít, ale vtom přichází Seward)

Alfred

At ease now, brave fighters!
You fell with hope in your eyes,
but you died in vain.
The glorious gift of life
is taken from us by hostile fate.
The blow is hard. But dare I give up? –
Has everything in my power been done?
My people love me and will not abandon me
and will gladly plunge into the darkness of the
fight. – I still feel the strength in these arms
and will boldly march to face my destiny.
The battle rages, storm howls
and from the dark chasm in the clouds
a final ray of light shines forth.
The eagle sees it and, boldly and fearlessly
daring to trust the power of its own wings,
soars up towards the sun.
(wishes to exit, but Seward suddenly enters)

2. Szene

Sieward
Mein König!

Alfred
Sieward!

Sieward
Herr! Gott sei gedankt!
Du lebst, Du lebst!

Alfred
Mein alter, treuer Diener!

Sieward
Jetzt mag das Schwert des Dänen mich erreichen.
Ich sterbe gern, denn Du bist ja gerettet!

Alfred
Ach, viel des edlen Blutes ist geflossen,
und schwer getroffen sank manch theures
Haupt. – Doch! – Himmel! – Sprich, wo ist
Alvina? Sprich!
Hab' ich sie nicht in Deinem Schutz gelassen?
Wo ist sie, Alter?
Ende meine Angst!

Sieward
(*beiseite*)
O, muß ich ihm das Gräßliche verkünden! –
(*laut*)
Alvina, edler Herr –

Alfred
Ist todt? Vollende!
Ich bin ein Mann, und will als Mann es tragen.

Sieward
Todt ist sie nicht, doch schlimmer wohl als
todt. –
Alvina ist gefangen von den Dänen!

2. scéna

Sieward
Můj králi!

Alfred
Siewarde!

Sieward
Pane! Bohu díky!
Ty žiješ, ty žiješ!

Alfred
Můj starý, věrný sluho!

Sieward
Teď mne už může stihnout dánský meč.
Zemru rád, když ty jsi zachráněn!

Alfred
Ach, mnoho krve bylo prolito,
a těžce raněno kleslo mnoho drahých hlav. –
Však! – Nebel! – Mluv, kde je Alvina? Mluv!
Nenechal jsem ji snad pod tvojí ochranou?
Kde je, starče?
Skonči mou úzkost!

Sieward
(*stranou*)
Ó, musím mu sdělit zlou zprávu! –
(*nahlas*)
Alvina, šlechtný pane –

Alfred
Je mrtvá? Mluv dál!
Jsem muž, a chci to nést jako muž.

Sieward
Mrtvá není, však hůř, než kdyby byla. –
Alvina je zajata Dány!

Scene 2

Sieward
My King!

Alfred
Sieward!

Sieward
My Lord! Thank God!
You live, you live!

Alfred
My old faithful servant!

Sieward
Now let a Danish sword find me.
I will die happy, for you are safe!

Alfred
Oh, a lot of blood has been spilt
and many a dear head rolled under the heavy
blows. – But! – Heavens! – Speak, where is
Alvina? Speak!
Had I not left her in your care?
Where is she, old man?
Put an end to my agony!

Sieward
(*aside*)
Oh, I must give him the bad news! –
(*aloud*)
Alvina, my noble Lord –

Alfred
Is she dead? Go on, speak!
I am a man, and I want to bear it like a man.

Sieward
Not dead, but worse than if she were. –
Alvina has been taken prisoner by the Danes!

Alfred

Gerechter Gott! – Gefangen von den Dänen?
In Haralds übermüthiger Gewalt?

Sieward

Als Du zum Kampfe muthig ausgezogen,
und wir im Lager froher Kunde harnten,
so springt ein Flüchtiger an uns vorüber,
und rief uns zu: „Der König ist umzingelt!“
Und während uns dies Wort zu Boden schlägt,
und uns die Angst nicht Worte finden läßt,
schwingt sich Alvina auf des Zelters Rücken
mit wildem Blick, und spornt das edle Roß,
daß es hochbäumend in die Luft sich hebt,
stürzt kühn dem nahen Feinde sich entgegen
und fällt, noch eh' wir rettend sie ereilen,
in Haralds Macht. –

Alfred

Die Unglückselige!

Sieward

Ich aber floh zu einem armen Harfner,
die nahe Hütte ist sein Aufenthalt, –
der vor des Feindes Blicken mich verbarg,
und so das Leben sorgend mir erhielt.

Alfred

O, welche Marter wird Dir nicht bereitet,
hochherzig Mädchen!
Kannst Du es ertragen!
Doch meine Klage wird sie nicht erretten,
die muthige That nur führt zum fernen Ziel. –
Der Augenblick ist günstig.
Sorglos schwelgt im Übermuth des Siegs der
Feinde Schaar.
Ein neuer Angriff glückt wohl.
Doch vorher ist noch des Lagers Schwäche zu
erspäh'n, und in des Harfners Hülle darf ich's
wagen. –Alvina gil's. Es gilt das Glück des Le-
bens, drum, Sieward, eile, führe mich zu ihm!

Alfred

Všemocný Bože! – Zajata Dány?
V Haraldově svévolné moci?

Sieward

Když jsi statečně vytáhl k boji
a my v táboře čekali radostnou zprávu,
běžel kolem nás uprchlík
a volal na nás: „Král je obklíčen!“
A zatímco nás jeho zpráva přibíjí k zemi,
a úzkost nám brání nalézt slova,
vybíhá Alvina ven z ležení
s nezkrotným pohledem, a pobízí svého oře
tak, že se vzepne až do korun stromů,
vrhá se směle proti blízkému nepříteli,
a padne dřív, než přispěcháme na pomoc, do
Haraldovy moci. –

Alfred

Nešťastnice!

Sieward

Já však jsem prchl k chudému harfeníkovi,
jenž bydlí v nedaleké chýši, –
a ten mne ukryl před zraky nepříteli
a zachránil mi tak život.

Alfred

Ó, jaká utrpení musíš snášet,
milovaná dívko!
Jak je můžeš unést!
Avšak můj žal ji nezachrání,
jen odvážný čin vede k vzdálenému cíli. –
Chvilé je příznivé.
Vojsko nepřátel bezstarostně hoduje opojeno
vítězstvím.
Nový útok se tedy zdaří.
Předtím však musím ještě zjistit slabiny jejich
tábora, a v převleku harfeníka se toho mohu
odvážit.
Jde o Alvinu. Jde o štěstí života,
proto, Siewarde, pospěš a doved' mne k němu!

Alfred

Merciful God! – Taken by the Danes?
Under Harald's arrogant sway?

Sieward

When you bravely went to war
and we in the camp awaited a joyful news,
a fugitive running past
cried: "The King is surrounded!"
And while his words knock us down
and anxiety leaves us speechless,
Alvina runs out of the camp
and wild-eyed spurs her horse
which rears up as high as the trees,
and then she boldly charges ahead towards
the enemy and before we reach her to help
she falls into Harald's hands. –

Alfred

The unfortunate woman!

Sieward

I fled and found a poor harpist
That lives in a nearby shack, –
and he hid me, keeping me out of the enemy's
sight and saving my life.

Alfred

Oh, what suffering you must bear,
beloved girl!
How can you take it!
But my woe will not save her,
only a bold deed to a distant goal will lead. –
The moment is ripe.
The enemy's army feasts in heady abandon.
A new attack is sure to succeed.
But first some weak points of their camp
must be found, and in the harpist's garb I can
perhaps try.
Alvina is at stake. Life's happiness is at stake.
Hurry, Sieward, take me to the harpist!

Sieward

Ich fühl' es wohl, mein Weigern ist vergebens,
die That ist groß, das Herz ist ungestüm.
(beide ab)

3. Szene

Waldige Gegend. Links ein Thurm. Alvina erscheint hinter Fenstergittern des Thurmes. Alfred und Sieward (ersterer als Harfner verkleidet) kommen später von der rechten Seite während Alvinens Gesange.

Vorspiel**Terzett****Alvina**

In des Thurmes Nacht gefangen,
sinkt die Lebenslust ins Grab.
Über die verblühten Wangen
fließt die Thräne mir herab.
(Alfred kommt mit Sieward)

Alfred

Was hör' ich?
Gott! Vernahmst Du wohl die Stimme?

Sieward

Sie ist's, es war Alvinens Silber-ton.

Alvina

Wie ertrag' ich meine Schmerzen,
von dem Heißgeliebten fern?
Doch sein Bild strahlt mir im Herzen
Wie ein gold'ner Hoffnungsstern.

Alfred

Alvina schmachtet dort in jenem Thurm!
O, laß uns ihr die nahe Rettung künden!

Alvina

In des Thurmes Nacht gefangen,
sinkt die Lebenslust ins Grab.

Sieward

Cítím dobře, mé váhání je marné,
čin je velký, srdce je nespoutané.
(oba odejdou)

3. scéna

Lesnatá krajina. Vlevo věž. Alvina se objeví za zamřížovaným věžním oknem. Později během Alvinina zpěvu přicházejí zprava Alfred (převlečený za harfeníka) a Sieward.

Předehra**Tercet****Alvina**

V zajetí temné věže
umírá radost života.
Po povadlých lících
stékají moje slzy.
(přichází Alfred se Siewardem)

Alfred

Co slyším?
Bože! Slyšíš ten hlas?

Sieward

Je to ona, byl to Alvinin stříbrný hlas.

Alvina

Jak mám snášet moji bolest,
vzdálena od milého?
Jeho obraz mi září v srdci
jako zlatá hvězda naděje.

Alfred

Alvina strádá tam v té věži!
Ó, nechť se dozví, že záchrana se blíží!

Alvina

V zajetí temné věže
umírá radost života.

Sieward

I can see I hesitate in vain,
the deed is great, the heart is unbound.
(exit both)

Scene 3

A wooded landscape. On the left a tower. Alvina appears behind a barred window in the tower. Later, during Alvina's song, Alfred (in a harpist's disguise) and Sieward arrive from the right.

Prelude**Trio****Alvina**

Jailed in the dark tower,
life's joy is entombed.
Over the wilted cheeks,
a tear trickles down.
(enter Alfred and Sieward)

Alfred

What do I hear?
God! You know this voice?

Sieward

It is her, it was Alvina's silvery voice.

Alvina

How should I bear my pain
far from my beloved?
His image glows in my heart
like a golden star of hope.

Alfred

Alvina languishes in that tower!
Oh, may she know that rescue is at hand!

Alvina

Jailed in the dark tower...etc.

Über die verblühten Wangen
fließt die Thräne mir herab.

Alfred

Nicht länger sollst Du trostlos weinen,
bald überstanden ist der Schmerz.

Sieward

Nicht länger sollst Du trostlos weinen,
bald überstanden ist der Schmerz.

Alvina

Wie ertrag' ich meine Schmerzen,
von dem Heißgeliebten fern?
Doch sein Bild strahlt mir im Herzen
Wie ein gold'ner Hoffnungsstern.

Alfred

Dein Retter naht, er wird erscheinen,
und liebend sinkt er Dir ans Herz.

Sieward

Dein Retter naht, er wird erscheinen,
und liebend sinkt er Dir ans Herz.

Alfred

Das Wagestück muß ich vollbringen,
den Dänenschwerten biet' ich Hohn.

Alvina

Die Liebe ist Dein schöner Lohn.

Sieward

Das Schicksal wird er kühn bezwingen,
mag es ihn feindlich auch bedroh'n.

Alvina

Gewiß, gewiß, Du wirst mich retten,
Du wagst für mich die kühne That.

Alfred

Gewiß, gewiß, ich will Dich retten,
für Dich wag' ich die kühne That.

Po povadlých lících
stékají moje slzy.

Alfred

Už nebudeš dlouho strádat,
tvoje bolest brzy skončí.

Sieward

Už nebudeš dlouho strádat,
tvoje bolest brzy skončí.

Alvina

Jak mám snášet moji bolest,
vzdálena od milého?
Jeho obraz mi září v srdci
jako zlatá hvězda naděje.

Alfred

Tvůj zachránce se blíží, přijde,
a spočine v lásce na tvém srdci.

Sieward

Tvůj zachránce se blíží, přijde,
a spočine v lásce na tvém srdci.

Alfred

Musím vykonat odvážný skutek
a ponížít dánský meč.

Alvina

Láska ti bude krásnou odměnou.

Sieward

Pokoří směle nepřátelský osud,
Nebude se bát jeho hrozeb.

Alvina

Jistě, jistě, ty mne zachrániš,
odvážíš se pro mne smělého činu.

Alfred

Jistě, jistě, já tě zachráním,
pro tebe se odvážím smělého činu.

Alfred

You will not suffer much longer,
your pain will soon be over.

Sieward

You will not suffer much longer,
your pain will soon be over.

Alvina

How should I bear my pain...etc.

Alfred

Your saviour is near, he will come
and lovingly rest on your heart.

Sieward

Your saviour is near, he will come
and lovingly rest on your heart.

Alfred

I must carry out a daring move
and make a mockery of the Danish sword.

Alvina

Love will be your fair reward.

Sieward

The enemy's fate will be boldly abased,
without fear of the hostile threat.

Alvina

Surely, surely you will rescue me,
dare do a daring deed for me.

Alfred

Surely, surely I will rescue you,
dare do a daring deed for you.

Sieward

Gewiß, gewiß, er wird Dich retten,
er wagt für Dich die kühne That.

Alvina

Ich trage muthig meine Ketten,
Du wagst für mich die kühne That.
Ich trage muthig meine Ketten,
ich glaube Dir, mein Retter naht!

Alfred

Ertrage muthig Deine Ketten,
für Dich wag´ ich die kühne That.
Ertrage muthig Deine Ketten,
verzage nicht, Dein Retter naht!

Sieward

Ertrage muthig Deine Ketten,
er wagt für Dich die kühne That.
Ertrage muthig Deine Ketten,
verzage nicht, Dein Retter naht!
*(Alvina zieht sich hinter die Fenstergitter zurück.
Indem Alfred und Sieward abgehen wollen,
kommt Gothron.)*

4. Szene**Recitativo**

(Gothron kommt mit seinen Dänen)

Gothron

Was spürt Ihr herum?
Wer seid Ihr? Sprecht!

Alfred

Gestrenger Herr!
Ich bin ein armer Harfner, und lebe einsam dort
in jener Hütte.

Chor

Wir kennen ihn und seine Liederkunst.

Sieward

Jistě, jistě, on tě zachrání,
odvází se pro tebe smělého činu.

Alvina

Ponesu statečně moje pouta,
odvázíš se pro mne smělého činu.
Ponesu statečně moje pouta,
věřím ti, můj zachránce se blíží!

Alfred

Snášej statečně svoje pouta,
pro tebe se odvážím smělého činu.
Snášej statečně svoje pouta,
nezoufej, tvůj zachránce se blíží!

Sieward

Snášej statečně svoje pouta,
odvází se pro tebe smělého činu.
Snášej statečně svoje pouta,
nezoufej, tvůj zachránce se blíží!
*(Alvina zmizí za okenními mřížemi. Alfred a Sie-
ward chtějí odejít, ale přichází Gothron.)*

4. scéna**Recitativo**

(vstoupí Gothron a jeho Dánové)

Gothron

Co tady slídíte?
Kdo jste? Mluvte!

Alfred

Slovutný pane!
Jsem chudý harfeník, a žiji osaměle
tam v té chýši.

Sbor

Známe ho a známe jeho písně.

Sieward

Surely, surely he will rescue you,
dare do a daring deed for you.

Alvina

Bravely I shall bear my shackles,
you will do a daring deed for me.
Bravely I shall bear my shackles,
I trust you, my saviour is near!

Alfred

Bravely bear your shackles,
for you I will do a daring deed.
Bravely bear your shackles,
do not despair, your rescuer is near!

Sieward

Bravely bear your shackles,
for you he will do a daring deed.
Bravely bear your shackles, do not despair, your
rescuer is near!
*(Alvina withdraws from the window. Alfred
and Sieward are ready to depart, but Gothron
arrives.)*

Scene 4**Recitative**

(enter Gothron and his Danes)

Gothron

What are you looking for here?
Who are you? Speak!

Alfred

Almighty Sir!
I am a poor harpist, and I live alone
in that shack over there.

Chorus

We know him and his songs.

Gothron

So führt ihn fort, er soll auch mich ergötzen.

Alfred

(leise)

Jetzt, Alfred, gilt's, jetzt muß Du es vollbringen, und fehlt die Kraft, muß es der List gelingen.

(Alfred wird abgeführt.)

Gothron

Doch, wer bist Du?

Gewiß vom Heer der Briten? –

Sieward

Herr! Ich bin ein Flüchtiger, der Hunger quälte mich, ich suchte Hülfe.

Erbarmt Euch, wenn ich nicht verschmachten soll.

Gothron

Man binde ihn und führ' ihn ins Gefängnis.

(Sieward wird gebunden.)

(Alle ab.)

Finale

Nacht. Dänisches Lager. Zur Seite ein Brunnen. Gothron und sein Gefolge. Ein Fackelträger. Harald tritt auf mit seinem Gefolge und einem Fackelträger.

Der Bote

(kommt zu Harald)

Vergebens, gestrenger Gebieter, ward Alvina im Thurme bewacht.

Durch unterirdische Gänge

Entsprang sie im Dunkel der Nacht.

Harald

Wie? Tod und Höll! Alvina entsprungen?

Das kühne Wagestück ist ihr gelungen?

Das soll sie büßen in tiefster Gruft! –

Gothron

Ved'te ho tedy dál, ať pobaví také mne.

Alfred

(tiše)

Teď, Alfrede, platí, teď to musíš dokázat, a chybí-li síla, musí se zdařit lest.

(Alfred je odveden pryč.)

Gothron

Však kdo jsi ty?

Jistě patříš k Britům? –

Sieward

Pane! Jsem běženeček,

trápil mne hlad, hledal jsem pomoc.

Smilujte se, nemám-li zemřít.

Gothron

Spoutejte ho a odved'te do vězení.

(Sieward je spoután.)

(Všichni odejdou.)

Finále

Noc. Tábor Dánů. Po straně studna. Gothron a jeho družina. Jeden z mužů drží pochoděň. Vejde Harald se svojí družinou a s pochodněmi.

Posel

(přistoupí k Haraldovi)

Marně, slovutný vládče, jsi střežil Alvinu ve věži.

Unikla podzemními chodbami

v temnotě noci.

Harald

Cože? Hrom a peklo! Alvina unikla?

Podal se jí odvážný čin?

Za to bude pykat v nejhlubší kobce! –

Gothron

Bring him on, let him amuse me, too.

Alfred

(quietly)

Now, Alfred, it's time, you must prove your mettle, and if force is lacking, then ruse must prevail.

(Alfred is taken away.)

Gothron

Who are you, though?

You must be one of the Brits? –

Sieward

Sir! I am on the run,

I was driven by hunger, looking for help.

Have mercy, if I am not to die.

Gothron

Bind him and take him to the jail.

(Sieward is bound.)

(Exit all.)

Finale

Night. Danish camp. On the side, a well. Gothron and his retainers. One of the men holding a torch. Enter Harald with his retinue and a torch.

Messenger

(steps up to Harald)

Vainly, mighty Lord,

did you guard Alvina in the tower.

She has escaped through underground

tunnels during the night.

Harald

What? Thunder and hell! Alvina has gone?

She has pulled off a trick like that?

She will pay for it in the deepest dungeon! –

Gothron*(heimlich)*

Hat sich Dein Glück schon gewendet?

Noch ist nicht Alles geendet!

*(zu den Dänen)*Jetzt ruft den Harfner her,
hier in des Himmels Freie,
daß er mit Saitenklang,
den frohen Muth erneue.**Gothron***(potají)*

Tvé štěstí se již obrátilo?

Ještě vše neskončilo!

*(k Dánům)*Teď zavolejte harfeníka,
sem pod širé nebe,
ať zvuky jeho strun
obveselí naši mysl.**Gothron***(furtively)*

So, your luck has turned already?

Nothing is finished as yet!

*(to the Danes)*Now call the harpist,
here under the open sky,
let his strumming
restore the cheerful mood.**Romanze****Alfred***(tritt als Harfner auf)*

Des langen Kampfes müde

lag unberührt der Stahl,

ein stiller, süßer Friede

beglückte unser Thal.

So lebten wir die Tage

des Lebens froh dahin,

kein Schmerz und keine Klage

trübte den heitern Sinn.

*(Die Dänen werden immer aufmerksamer, dro-**hender und ergrimter,**und Gothron immer tiefsinniger.)*

Doch schnell sind verschwunden

die glücklichen Stunden

zur dunklen Nacht.

Da kam es gezogen

durch brausende Wogen

mit eherner Macht.

Und Schwerter klirrten

und Pfeile schwirren,

der Kampf begann.

Es fallen die Krieger,

der Fremde bleibt Sieger,

der blutig gewann.

Romance**Alfred***(vstoupí jako harfeník)*

Unaveny dlouhým bojem

zůstaly ležet zbraně,

tichý, sladký mír

vládl naším údolím.

A my jsme šťastně žili

dny našeho života,

žádná bolest ani nářek

nekalily naši radost.

*(Dánové postupně zpozorní a poté hněvivě**hrozí, a Gothron je stále zasmušilejší.)*

Však rychle minuly

šťastné hodiny

do temné noci.

Neboť kdos připlul

na vzdutých vlnách

s železnou mocí.

A meče řinčely,

a šípy létaly,

začal boj.

Bojovníci klesli,

cizinec vítězí

v krvavé bitvě.

Romance**Alfred***(enters as a harpist)*

Tired by the long fight

the steel remained at rest,

a soft sweet peace

reigned in our valley.

And so we lived

our days in happiness,

no pain, no sorrow

troubling our joyful mind.

*(The Danes become more and more attentive**and begin to make threatening gestures,**while Gothron grows gloomier and gloomier.)*

But the happy times soon passed by

into dark night.

For someone had arrived

on billowing waves

with iron might.

And swords flashed

and arrows flew,

the battle had begun.

The warriors sink,

the stranger prevails

in the bloody battle.

Gothron*(heimlich)*

Was mag er besinnen? Was mag er entsinnen?

Gothron*(potají)*

Co tím myslí? Na co naráží?

Gothron*(furtively)*

What does he mean? What is he implying?

Alfred

Doch viel kann der Mensch ertragen,
bis die letzte Schranke bricht.
Dann muß er das Höchste wagen,
Tod und Hölle schreckt ihn nicht.
Drum erzittert dort, ihr Dänen!
Muthig wird der Brite steh'n.

Alvina

Hier hört' ich des Geliebten Stimme,
ich achte nimmer der Gefahr!

Harald, der Bote

Wie, Du wagst uns zu verhöhnen?
Bube, Dir soll's übel geh'n.

Gothron

Was mag er entsinnen?
Was mag er beginnen?
Bange Ahnung, wirst du wahr?

Chor

(auf Alfred eindringend)

Wie, Du wagst uns zu verhöhnen?
Bube, Dir soll's übel geh'n. –
Herr, das hörst Du so gelassen?

Alvina

Steht er nicht dort im heil'gen Grimme,
umringt von seiner Feinde Schaar.

Harald, der Bote, Chor

Wie, Du wagst uns zu verhöhnen?
Frecher Bube, du mußt sterben!

Alfred

(in immer größerer Begeisterung)

Blutig wird der Morgen grau'n,
wird im Kampf die Briten schau'n,
Alfred naht in Königspracht,
schreitet muthig durch die düstre Nacht.
Siegend wird die Fahne weh'n!

Alfred

Člověk dokáže snést mnohé,
než padne poslední zábrana.
Pak se musí odvážit všeho,
hrom a peklo ho neodradí.
A proto se třeste, Dánové!
Brit před vámi neustoupí.

Alvina

Zaslechla jsem hlas milého,
nedbám už nebezpečí!

Harald, posel

Jakže, ty se nám vysmíváš?
Ničemo, zle se ti povede.

Gothron

Na co naráží?
Co tím zamýšlí?
Úzkostná předtucho, máš se naplnit?

Sbor

(útočí na Alfreda)

Jakže, ty se nám vysmíváš?
Ničemo, zle se ti povede. –
Pane, ty o to nedbáš?

Alvina

Stojí tam v posvátném hněvu,
obklopen davem nepřátel.

Harald, posel, sbor

Jakže, ty se nám vysmíváš?
Ničemníku, musíš zemřít!

Alfred

(ve stále větším vytržení)

Nastane krvavé ráno,
jež spatří Brity v boji,
Alfred vchází v královské zbroji,
kráčí odvážně temnou nocí.
Zavlaje prapor vítězství!

Alfred

Man can stand a lot
before the final restraint breaks,
then he must risk everything,
Thunder and hell will not stop him.
Therefore tremble, you Danes!
Bravely will the Briton stand.

Alvina

I hear the voice of my beloved,
I spurn all risk!

Harald, Messenger

What, you mock us?
Scoundrel, you will regret this.

Gothron

What does he mean?
What is he implying?
Alarming omen, are you to be fulfilled?

Chorus

(attacking Alfred)

What, you mock us?
Scoundrel, you will regret this. –
Sir, you do not care?

Alvina

He stands there in sacred anger
surrounded by a hostile crowd.

Harald, Messenger, Chorus

What, you mock us?
Scoundrel, you must die!

Alfred

(in ever greater rapture)

The dawn, grey and bloody,
will find the Britons at war.
Alfred in his royal array
steps forth boldly through the night.
The flag of victory will fly!

Alvina

Ach, zu kühn war dieses Wort!
(leise) Alfred, wie wird's Dir ergeh'n?
 Ach, er denkt nicht der Gefahr!

Der Bote, Chor

Treibt den frechen Harfner fort, treibt ihn fort!
 Soll er ungestraft uns schmäh'n?

Gothron

Mein Traum, mein Traum!
 Noch seh' ich ihn, den königlichen Jüngling,
 die gold'ne Krone auf dem stolzen Haupt,
 den Leoparden führt er in dem Schilde.
 Zornig glühend trat er vor mich hin,
 ich sank, von seines Blickes Flammenkraft
 getroffen!

Harald

Verweg'ner! Du mußt sterben!
 Dein Blut soll diese Schwerter netzen,
 schweigst du jetzt nicht bald!
 Verweg'ner! Wie? Du wagst uns zu verhöhnen?
 Frecher Bube, du mußt sterben!

Der Bote, Chor

Verweg'ner!
 Dein Blut soll diese Schwerter netzen,
 schweigst du jetzt nicht bald!
 Verweg'ner! Du wagst uns zu verhöhnen?
 Frecher Bube, du mußt sterben!

Alfred

Das Gewagte ist gelungen und der Däne ist
 bezwungen, hingeschleudert ins Verderben!

Alvina

Was Du gewagt, es muß gelingen.
 Die Liebe ist Dein schöner Lohn.

Alfred

*(Indem er des Harfners Kleid voll Begeisterung
 abwirft und im königlichen Schmucke dasteht.)*

Alvina

Ach, to slovo je příliš smělé!
(tiše) Alfred, co s tebou bude?
 Ach, on nedbá nebezpečí!

Posel, sbor

Vyžeňte toho harfenika, žeňte ho pryč!
 Má nás beztrestně tupit?

Gothron

Můj sen, můj sen!
 Ještě ho vidím, královského jinocha,
 na hrdé hlavě zlatá koruna,
 a ve štítu má leoparda.
 Zjevil se předem mnou rozpálen hněvem,
 klesl jsem, zasažen plamennou silou jeho
 pohledu.

Harald

Troufalče! Zemřeš!
 Tvoje krev skropí tyto meče,
 jestliže hned nezmlkneš!
 Troufalče! Jakže? Ty se nám vysmíváš?
 Ničemníku, musíš zemřít!

Posel, sbor

Troufalče!
 Tvoje krev skropí tyto meče,
 jestliže hned nezmlkneš!
 Troufalče! Tým se nám vysmíváš?
 Ničemníku, musíš zemřít!

Alfred

Odvážný čin se zdařil
 a Dán je pokořen, uvržen do zkázy!

Alvina

Musí se podařit, čeho se odvážíš,
 láska ti bude krásnou odměnou.

Alfred

*(Ve vytržení odhodí harfenický šat a stojí zde
 v královské nádheře.)*

Alvina

Oh, that speech is too audacious!
(softly) Alfred, what will become of you?
 Oh, he ignores all danger!

Messenger, Chorus

Send the useless harpist packing, drive him
 away! Should his abuse go unpunished?

Gothron

My dream, my dream!
 I can still see him, the royal youngster
 with a golden crown on his proud head
 and a panther in his shield.
 He appeared to me glowing with wrath,
 I sank, struck by the burning lash of his eyes.

Harald

Insolent fool! You shall die!
 Your blood will sprinkle these swords
 if you do not stop at once!
 Insolent fool! What, you mock us?
 Scoundrel! You must die!

Messenger, Chorus

Insolent fool!
 Your blood will sprinkle these swords
 if you do not stop at once!
 Insolent fool! You mock us?
 Scoundrel, you must die!

Alfred

The risky move has succeeded
 and the Dane is brought low, ruined!

Alvina

What you dare, must succeed,
 love will be your fair reward.

Alfred

*(In his rapture he throws off the harpist's garb
 and stands in full royal splendour.)*

Wer wagt es noch, mich zu verletzen,
des Königs heilige Gewalt?

Harald, der Bote, Gothron, Chor

(Alle fahren erschrocken zurück – außer Alvina.)
Der Britenfürst!

Alvina

Wie groß und kühn!

Alfred

Erkennt ihr mich?

Gothron

Mein Traum!

*Alvina springt hervor, reißt den beiden Fackel-
trägern die Fackel aus der Hand und wirft sie in
den Brunnen. Dunkle Nacht.)*

Alvina

(sie reißt Alfred mit sich fort)
Fort, rette Dich!

Harald, der Bote

Auf, wack're Dänen, die Rache ruft!

Chor

Auf, auf, er ist entflohn!
Auf, Brüder, auf, schnell hinterdrein!
Die Rache ruft!
*(Alle außer Gothron eilen den Flüchtigen in
höchster Unordnung nach.)*

Gothron

Wo ist es hin, das Schreckensbild?
Das war's, was mir im Traum erschien,
ich kannt' es an den edlen Mienen, –
die dunkle Ahnung ist erfüllt.
(eilt in größter Bestürzung davon)

Kdo se ještě odváží, vztáhnout ruku na mne,
na posvátnou královskou moc?

Harald, posel, sbor

(Všichni zděšeně ustoupí – kromě Alviny.)
Kníže Britů!

Alvina

Jak velký a smělý!

Alfred

Poznáváte mne?

Gothron

Můj sen!

*(Alvina se vrhne kupředu, vytrhne oběma
mužům z rukou pochodně a hodí je do studny.
Hluboká noc.)*

Alvina

(strhne Alfreda s sebou)
Pryč, zachraň se!

Harald, posel

Vzhůru, udatní Dánové, pomsta volá!

Sbor

Vzhůru, vzhůru, uprchl nám!
Vzhůru, bratři, rychle za ním!
Pomsta volá!
*(Všichni kromě Gothrona spěchají ve zmatku za
uprchlíky.)*

Gothron

Kde je, ten hrozný obraz?
Byl to ten, jenž se mi zjevil ve snu,
poznal jsem znovu jeho podobu,
temné tušení se vyplnilo.
(prchá pryč ve strachu a zděšení)

Who will dare to raise his arm
against me, my sacred royal might?

Harald, Messenger, Chorus

(All step back in alarm – except Alvina.)
The British Prince!

Alvina

How great and courageous!

Alfred

Do you recognise me?

Gothron

My dream!

*(Alvina leaps forward, tears the torches
from the two men's hands and throws
them down the well. Dark night.)*

Alvina

(pulling Alfred with her)
Run, save yourself!

Harald, Messenger

Up, brave Danes, revenge beckons!

Chorus

Up, up, he has escaped!
Up, brothers, after him!
Revenge beckons!
*(All, except Gothron, rush chaotically
after the fugitives.)*

Gothron

Where is that dreadful image?
It was he who appeared in my dream,
I have recognised him again,
the dark omen has been fulfilled.
(runs away in panic and awe.)

3. Akt
Felsengegend im Walde. Zur Seite eine große Höhle. Morgenröthe. Sonnenaufgang.

1. Szene
Dorset. Chor der Briten.

Morgengesang

Sei uns willkommen, freundlicher Morgen!
Sei uns willkommen, freundlicher Tag!
In deinem Schoße liegt es verborgen,
was uns die Zukunft noch bringen mag.

2. Szene
Die Vorigen. Alvina tritt aus der Höhle.

Dorset
(der sie erblickt)
Alvina!

Alvina
Ja, ich bin's,
und Alfred ist gerettet!

Dorset
Doch Du getrennt von ihm?
Und hier?

Alvina
Gerettet waren wir, doch zeigten sich bei Tagesanbrucheinzeln in der Ferne noch Feinde. – Hier blieb ich, in dieser Höhle auf sein Geheiß verborgen.
Ihn hielt nichts zurück.
Er machte Bahn sich durch sein Schwert,
und eilte zu der treuen Schaar,
die dort in jenem Thale seiner harrete.

Dorset
Wohl! So suchen wir ihn auf.

3. dějství
Skalnatá lesní krajina. Po straně velká jeskyně. Ranní červánky. Východ slunce.

1. scéna
Dorset. Sbor Britů.

Ranní zpěv

Buď přivítáno, vlídné ráno,
buď nám přivítán, vlídný dne!
V tvém klínu leží ukryto vše,
co nám ještě přinese budoucnost.

2. scéna
Předešlí. Alvina vychází z úkrytu.

Dorset
(spatří ji)
Alvino!

Alvina
Ano, jsem to já,
a Alfred je zachráněn!

Dorset
Však ty od něho odloučena?
A zde?

Alvina
Byli jsme zachráněni, avšak za úsvitu se ještě v dálce ukázali nepřátelé. – Já jsem zůstala na jeho příkaz ukryta zde v této jeskyni.
Jeho nemohlo nic zadržet.
Svým mečem si razil cestu,
a spěchal k věrné družině,
jež na něj čekala tam v tom údolí.

Dorset
Dobrá! Půjdeme ho tedy hledat.

Act 3
A rocky glen in the forest. At the side, a large cave. Red dawn, sunrise.

Scene 1
Dorset. Chorus of Britons.

Morning song

Welcome, friendly dawn,
welcome friendly day!
In your lap lies all
that future is still to bring.

Scene 2
The foregoing. Alvina emerges from the cave.

Dorset
(seeing her)
Alvina!

Alvina
Yes, it is me,
and Alfred has been saved!

Dorset
But you have been separated from him?
And here?

Alvina
We were saved, but at daybreak the enemy still appeared in the distance. – I was left in this cave on his orders.
Nothing could hold him back.
With his sword he cut his way through and hurried after his faithful troop which awaited him in that valley.

Dorset
Good! We will go and find him.

Alvina

Ich bleibe hier.
Hier soll ich ihn erwarten.

Dorset

(zu den Kriegern)

Wack're Brüder!
Hier seht ihr Eures Königs edle Braut.
O, sag' es ihnen selbst, Du Herrliche,
daß unser Alfred frei ist und gerettet,
und stähle ihren Muth mit Deinen Worten.

Alvina

Ja, tapf're Briten, dankt dem großen Gott!
Der König ist befreit und ist gerettet,
und mächtig seines Arms und seiner Kraft.
D'rum, Briten, sammelt Euch zu seinen Fah-
nen!
Er selbst wird Euch den Weg zum Siege bah-
nen.

Alvina

Ich durfte Alfreds Herz erwerben,
es zu verdienen hofft' ich nie;
jetzt kann ich für die Liebe sterben,
hab' ich doch nur gelebt für sie!
O, süße Zauberkraft der Liebe!
Ich fühle dein allmächtig Weh'n;
wenn nichts im Leben heilig bliebe,
dein schönes Reich wird doch besteh'n.
Auch mich sollt Ihr im Kampfe seh'n,
mit Euch vereint im Schlachtgewühl;
an seiner Seite kühn zu steh'n,
o, welch erhebendes Gefühl!

Dorset und Chor der Männer

Mit Alfred wird sein Volk ersteh'n,
es lebt in uns nur ein Gefühl:
uns Alle soll er würdig seh'n,
zu folgen ihm ins Schlachtgewühl.
Alfred und Sieg!
(der Chor mit Dorset ab)

Alvina

Já zůstanu zde.
Zde ho budu očekávat.

Dorset

(k bojovníkům)

Udatní bratři!
Zde vidíte spanilou nevěstu vašeho krále.
Ó, nádherná, řekni jim sama,
že náš Alfred je volný a zachráněn,
a posilni tvými slovy jejich odvahu.

Alvina

Ano, stateční Britové, děkujte Bohu!
Král je osvobozen a zachráněn,
a vládne svými pažemi a svojí silou.
Proto, Britové, shromážděte se pod jeho pra-
porem!
On sám vám ukáže cestu k vítězství.

Alvina

Směla jsem získat Alfredovo srdce,
nedoufala jsem, že si je zasloužím;
teď mohu zemřít pro moji lásku,
žila jsem přece pouze pro ni!
Ó, sladká čaromoci lásky!
Cítím tvé všemocné vání;
i kdyby v životě nezbylo nic svaté,
tvá krásná říše přece přetrvá.
Také mne uvidíte v boji
kráčet spolu s vámi do bitevní vřavy,
stát směle po jeho boku,
ó, jaký vznešený cit!

Dorset a sbor mužů

S Alfredem znovu vstane jeho lid,
žije v nás jenom jediný cit:
nás všechny musí vidět
jít za ním hrdě do bitevní vřavy!
Alfred zvítězí!
(Dorset a sbor odcházejí)

Alvina

I shall stay here.
A will wait for him here.

Dorset

(to his soldiers)

Brave brothers!
You see the noble bride of your King.
Oh, resplendent lady, tell them yourself
that our King is safe and free,
and bolster their courage with your words.

Alvina

Yes, brave Britons, give thanks to God!
The King is free and safe
and master of his arms and his might.
Therefore, Britons, assemble under his banner!
He alone will show you your way to victory.

Alvina

Allowed to win Alfred's heart,
I did not hope to deserve it;
now I may die for my love,
for have I not lived for it alone!
Oh, sweet magic of love!
I feel your almighty swell;
even if nothing is sacred in life any more,
your beautiful realm still endures.
You will see me, too, in the fight...etc.

Dorset and Chorus of Men

With Alfred his people will rise...etc.
Alfred will triumph!
(Exit Dorset and Chorus)

3. Szene

Alvina. Nachher Harald mit seinem Gefolge.

Alvina

Alfred und Sieg!
Welch' schöne Harmonie in diesen Worten liegt!
Ihr mächt'ger Zauber stürzt heut' noch
Tausende in Kampf und Tod. –
O, segne Gott den Glauben Deines Volks!
(sie geht der Höhle zu)
Doch was vernehm' ich!
Wär' er schon gefunden? –
Ja, Stimmen und der Laut von Männerritten
Ja, das ist Alfred! –
(Harald tritt auf)
Himmel, Harald!

Harald

Da ist sie!
Nicht so leicht, Alvina, entrinnt man mir.

Alvina

Welch' feindlich Geschick!
(sinkt nieder)

Harald

Sie sinkt, sie stirbt!
Bei allen Höllengöttern!
Bringt sie zum Leben wieder
oder zittert für Euer eignes!
Fürstin! Braut! Alvina!
Sie schlägt die Augen auf. – Dank, Odin, dir!

Alvina

Wo bin ich? Sind das noch des Lebens Reiche?
Ist es noch das Licht der Sonne, was mich blendet?
Gehör' ich noch der Erde an?
– Ein schwerer Traum lag gräßlich auf dem jungen, vollen Herzen.

Harald

Alvina!

3. scéna

Alvina, později Harald a jeho doprovod.

Alvina

Alfred zvítězí!
Jak krásná harmonie spočívá v těchto slovech!
Její mocné kouzlo vžene ještě dnes tisíce do boje a smrti.
Ó, požehnej, Bože, víru tvého lidu!
(přistoupí blíže k jeskyni)
Však co to slyším!
Že by byl již zde? –
Ano, hlasy a zvuk mužských kroků –
Ano, to je Alfred! –
(vstoupí Harald)
Nebesa, Harald!

Harald

Tady je!
Neunikneš mi tak snadno, Alvino.

Alvina

Jak nepřátelský osud!
(klesá k zemi)

Harald

Klesá, umírá!
U všech pekelných bohů!
Přiveďte ji znovu k životu
nebo se trestete o ty vaše!
Kněžno! Nevěsto! Alvino!
Otvírá oči. – Děkuji ti, Ódine!

Alvina

Kde to jsem? Je to ještě říše života?
Je to ještě svit slunce, co mne oslňuje?
Patřím ještě této zemi? –
Těžký sen
hrozivě svíral mladé, dychtící srdce.

Harald

Alvino!

Scene 3

Alvina, later Harald and his retinue.

Alvina

Alfred will triumph!
What lovely harmony resounds in these words!
Its powerful magic today drives thousands into battle and death.
Oh, God, bless the faith of your people!
(she steps closer to the cave)
But what do I hear!
Could he be here already? –
Yes, voices and men's steps –
Yes, it is Alfred! –
(enter Harald)
Heavens, Harald!

Harald

There she is!
You will not give me the slip so easily, Alvina.

Alvina

So hostile a fate!
(she sinks to the ground)

Harald

She sinks, she is dying!
By all the hell's gods!
Bring her back to life
or you will tremble for your own!
Princess! Bride! Alvina!
She is opening her eyes. –Thanks, Odin, to you!

Alvina

Where am I? Still in the realm of the living?
Is it still the sun that dazzles me?
Do I belong to this Earth? –
A heavy dream
has gripped horribly my youthful yearning heart.

Harald

Alvina!

Alvina

Weg mit diesem Schreckensbild!
Verfolgt's mich auch in diese Regionen,
was mich im Leben fürchterlich gequält?

Harald

Du träumst, Geliebte! –
Frisch in Lebensfülle stehst Du noch hier auf
dieser Erdenwelt.

Alvina

Weh! So hat mich der schönste Traum betrogen?
So stößt es mich wieder in die Wirklichkeit?
Und feindlich wühlt mit allen ihren Schmerzen
die Gegenwart in dem zerriss'nen Herzen.
Welch' ein Erwachen!
Ich seh' mit Grauen wieder mich in Tigers
Klauen.
(zu Harald)
Tödtete mich, oder hinweg von mir!

Harald

Mädchen, sieh mich zu Deinen Füßen!
Laß Dich als meine Braut begrüßen!
Harald, der Sieger, kniet vor Dir.

Alvina

Eh' will ich das blühende Leben lassen!
Dich muß ich ewig verachten und hassen!

Harald

Und magst Du, Stolze, mich ewig hassen:
Mein muß Du sein, Du entfliehst mir nicht!

Alvina

Eh' will ich das blühende Leben lassen!

Harald

Mädchen, sieh mich zu Deinen Füßen!
Laß Dich als meine Braut begrüßen!
Harald, der Sieger, kniet vor Dir.

Alvina

Pryč s tímto hrozným obrazem!
Pronásleduje mne snad i do těchto krajín,
co mne mučilo v mém životě?

Harald

Sníš, milovaná! –
Jsi ještě zde na této zemi, svěží a plná života.

Alvina

Běda! Oklamal mne tedy krásný sen?
Jsem tedy znovu hnána vstříc skutečnosti?
A přítomnost se nepřátelsky vryvá do mého
nešťastného srdce se všemi svými bolestmi.
Jaké probuzení!
Znovu se vidím s hrůzou ve spárech tygra.
(k Haraldovi)
Zabij mne, anebo ode mne odstup!

Harald

Dívko, zde ležím u tvých nohou!
Dovol mi pozdravit tě jako moji nevěstu!
Harald, vítěz, klečí před tebou.

Alvina

Raději opustím kvetoucí život!
Tebou navždy pohrdám a nenávidím tě!

Harald

Můžeš mne navždy nenávidět, ty pyšná:
musíš být moje, neunikneš mi!

Alvina

Raději opustím kvetoucí život!

Harald

Dívko, zde ležím u tvých nohou!
Dovol mi pozdravit tě jako moji nevěstu!
Harald, vítěz, klečí před tebou.

Alvina

Off with this terrible image!
Am I being pursued even to these regions
by what has tortured me in my life?

Harald

You are dreaming, beloved! –
You are here on this Earth, still fresh and
full of life.

Alvina

Alas! Has the lovely dream been a mirage?
Am I being driven back to reality?
And is reality with all its pain burrowing
into my unhappy heart?
What an awakening!
In dread I see myself again in the clutches of
the tiger.
(to Harald)
Kill me, or stand back away from me!

Harald

Maiden, see me here by your feet!
Let me greet you as my bride!
Harald, the victor, kneels before you.

Alvina

I would rather leave my happy life!
I will always despise you, and I hate you!

Harald

You can hate me for ever, proud you:
you must be mine, you shall not elude me!

Alvina

I would rather leave...etc.

Harald

Maiden, see me...etc.

Alvina

Bald ist's entschieden, bald muß es tagen,
Rettung erscheint oft in äußerster Noth.

Harald

Nein, länger kann ich's nicht ertragen.
Zittre, Verweg'ne, wenn Harald droht!
(*alle ab*)

4. Szene

Wald.

*Dorset. Britische Krieger und Frauen von den
entgegengesetzten Seiten, dann Alfred.*

Dorset

Noch find' ich keine Spur von unser'm Helden,
jetzt fücht' ich fast, er fiel in Feindes Hand.
Dann, Dorset, gilt's einen großen Kampf,
und ungeheuer ist der Preis des Sieges!

[Chor]

(*hinter der Szene*)
Heil unser'm König!
Alfred und Sieg!

Dorset

Was hör' ich, welchen Jubel!
Wär' der König gefunden?
Ja, er ist's!
(*Alfred tritt auf mit dem Chor*)

Alfred

Mein Dorset!

Dorset

Alfred!

[Chor]

Heil unser'm König!
Alfred und Sieg!

Alvina

Brzy se rozhodne, brzy se rozední.
V nejvyšší nouzi se často zjeví záchrana.

Harald

Ne, už to nemohu déle snášet.
Třes se, opovážlivá, když Harald hrozí!
(*všichni odejdou*)

4. scéna

Les.

*Dorset. Britští bojovníci a ženy přicházejí z
opačných stran, po nich Alfred.*

Dorset

Nevidím ještě ani stopu po našem hrdinovi,
Bojím se již, že padl do rukou nepřítele.
Pak, Dorsete, nastane velký boj,
a cena za vítězství bude obrovská!

[Sbor]

(*za scénou*)
Sláva našemu králi!
Alfred vítězí!

Dorset

Co slyším, jaký jásot!
Král byl nalezen?
Ano, je to on!
(*přichází Alfred se sborem*)

Alfred

Můj Dorsete!

Dorset

Alfrede!

[Sbor]

Sláva našemu králi!
Alfred vítězí!

Alvina

Soon all will be decided, soon the day will
dawn. Salvation often comes in the direst need.

Harald

No, I cannot bear this any longer.
Tremble, rash woman, when Harald threatens!
(*exit all*)

Scene 4

The forest.

*Dorset. British warriors and women enter
from opposite directions, followed by Alfred.*

Dorset

I cannot find any trace of our hero,
am afraid he may have fallen into enemy
hands. Then, Dorset, there will be a big fight
and the prize of victory will be huge.

[Chorus]

(*off stage*)
Glory to our King!
Alfred and victory!

Dorset

What is this, such jubilation!
Has the King been found?
Yes, it is him!
(*enter Alfred and the chorus*)

Alfred

My Dorset!

Dorset

Alfred!

[Chorus]

Glory to our King...etc.

Alfred

So find ich Dich denn wieder, treuer Freund!
 Und dich, mein wack'res Volk, dich seh' ich
 wiedervoll Siegeslust und frischem Helden-
 muth. –Ich habe viel, viel wieder gut zu ma-
 chen, doch trauet meinem königlichen Schwur:
 Nicht eher ruht dies Schwert an meiner Seite,
 bis ich mein schönes Vaterland befreit! –
 Wie dank' ich, Dorset, Dir für Deine Liebe!

Dorset

Was ich gethan, mein edler Fürst, war meine
 Pflicht.
 Es hätte jeder Brite für Dich mit Freuden alles
 hingegeben,
 und Gut und Leben Deinem Glück geopfert!

Alfred

Den schönen Glauben hab' ich an mein Volk!
 Im Unglück erst bewährt sich Männerkraft,
 und Freundestreue prüft man erst im Sturme.
 Nun, wack'res Volk, rüste dich zur Schlacht!
 Nur eine Wahl giebt's: Siegen, oder sterben!
 Ein Gott, der über Wolken drüben wacht,
 er läßt sein Volk nicht sinken und verderben.
 So ruft ihn an um seinen großen Segen
 und dann dem Feinde, dann dem Sieg entgegen!

[Gebet]**Alfred**

(kniend)
 Höre unser lautes Flehen,
 Gott der Siege, Gott der Schlacht!
 Laß Dein treues Volk bestehen,
 mach es stark durch Deine Macht!
 Glück und Leben und Verderben
 wägst Du mit gerechter Hand.
 Laß und siegen oder sterben
 für das theure Vaterland!

Alfred

Znovu se s tebou shledávám, věrný příteli!
 A tebe, můj udatný lide, též vidím znovu
 toužící po vítězství a s novou odvahou. –
 Mnohé, mnohé musím nyní napravit,
 však věřte mé královské přísaze:
 meč po mé pravici nespočine dříve,
 než osvobodím moji krásnou vlast! –
 Děkuji ti, Dorsete, za tvoji lásku!

Dorset

Co jsem učinil, šlechtový kníže, byla moje
 povinnost.
 Každý Brit by pro tebe s radostí odevzdal
 všechno, a obětoval majetek i život pro tvé
 štěstí!

Alfred

Mému lidu mohu věřit!
 Teprve v neštěstí se osvědčí mužná síla,
 a věrnost přátelství se prokáže v bouři.
 Nyní, udatný lide, připrav se k boji!
 Je tu jediná volba: vyhrát, nebo zemřít!
 Bůh, který vládne tam na nebesích,
 nenechá svůj lid klesnout a zahynout.
 Volejme ho tedy a prosme o požehnání,
 a pak jděme vstříc nepříteli, vstříc vítězství!

[Modlitba]**Alfred**

(klečíc)
 Slyš naše hlasité volání,
 Bože vítězství, Bože bitev!
 Nech tvůj věrný lid obstát,
 posilni jej tvou mocí!
 Štěstí a život, rovněž zkázu
 spravedlivě váží tvoje pravice.
 Nech nás zvítězit nebo zemřít
 pro naši drahou vlast!

Alfred

And so I find you again, faithful friend!
 And you, my brave people, I see again
 yearning for victory and with renewed courage.
 – I now have much, much to put right,
 but you must believe my royal oath:
 the sword on my right will not rest
 until I have liberated my beautiful country! –
 Thank you, Dorset, for your love!

Dorset

What I have done, noble Prince, was my duty.
 Every Briton would gladly give all for you,
 and sacrifice property and life for your suc-
 cess!

Alfred

I trust my people!
 Only in misfortune is manly strength tested,
 and in tempest is true friendship proven.
 Now, brave people, prepare for battle!
 There is just one choice: to win or to die!
 God who holds sway over the heavens
 will not let its people fall and perish.
 Let us therefore call to him and pray for his
 blessing, and then let us march to meet the
 enemy, to win a victory!

[Prayer]**Alfred**

(kneeling)
 Hear our earnest prayer,
 God of victory, God of Battle!
 Let your true folk succeed,
 bolster them with your might!
 Fortune and life, also perdition,
 are justly weighed in your right hand.
 Let us win or die
 for our beloved fatherland!

Dorset und Chor

Höre unser lautes Flehen,
 Gott der Siege, Gott der Schlacht!
 Laß Dein treues Volk bestehen,
 mach es stark durch Deine Macht!
 Glück und Leben und Verderben
 wägst Du mit gerechter Hand.
 Laß und siegen oder sterben
 für das theure Vaterland!
(alle ab)

Dorset a sbor

Slyš naše hlasité volání,
 Bože vítězství, Bože bitev!
 Nech tvůj věrný lid obstát,
 posilni jej tvou mocí!
 Štěstí a život, rovněž zkázu
 spravedlivě váží tvoje pravice.
 Nech nás zvítězit nebo zemřít
 pro naši drahou vlast!
(všichni odejdou)

Dorset and Chorus

Hear our earnest prayer...etc.
(exit all)

5. Szene

*Der innere Raum eines alten Castells in der Nähe des Schlachtfeldes, mit einem breiten verschlossenen Gitterthor und niedriger Mauer.
 Rovena. Sieward und mehrere gefangene Briten.
 (Harald und Alvina treten ein)*

5. scéna

*Vnitřní prostor starého hradu poblíž bitevního pole, se zamčenou zamřížovanou bránou a nízkou zdí.
 Rovena. Sieward a další zajatí Britové.
 (přicházejí Harald a Alvina)*

Scene 5

*Inside an old castle near the battlefield, with a low wall and a locked iron gate.
 Rovena, Sieward and other British prisoners.
 (enter Harald and Alvina)*

Harald

(sehr heftig)
 Hier in festverschloss'nen Mauern
 Soll sich erweichen Dein harter Sinn;
 magst Du um Deinen Alfred trauern –
(in zartem Gebärde)
 doch reich mir die Hand und sei Königin!

Harald

(divoce)
 Zde v těchto pevně zamčených zdech
 se obměkčí tvá zatvrzelost;
 můžeš truchlit pro svého Alfreda –
(mírně, jemně)
 ale dej mi ruku a buď královnou!

Harald

(furiously)
 Here within these strong walls
 your obstinacy will give;
 you may grieve for your Alfred –
(in a gentler manner)
 but give me your hand and be my Queen!

Alvina

(fest und entschlossen)
 Nie werd' ich Dich bitten um Dein Erbarmen,
 denn bei dem Gott, der dort oben wacht,
 viel lieber wär' ich in Grabesnacht,
 als in Deinen verhaßten Armen!

Alvina

(pevně a rozhodně)
 Nikdy tě nebudu prosit o slitování,
 vždyť při Bohu, jenž bdí tam nahoře,
 bych raději byla v temném hrobě,
 než v tvém nenáviděném objetí!

Alvina

(firmly, decidedly)
 I will never ask for mercy,
 for God that sees all from above
 knows I would rather lie in a dark tomb
 than in your hateful embrace!

Harald

Du sollst's bereu'n!

Harald

Budeš litovat!

Harald

You will regret this!

Alvina

Beim Himmel, nein!

Alvina

Nebesa, ne!

Alvina

Heavens, no!

Harald

Sieh' diese Alle in Sklaverei –

Harald

Pohled' na všechny tyto otroky –

Harald

Look at all these slaves –

willst Du mich lieben, so sind sie frei.
Aber wirst Du mich länger verschmäh'n,
müssen sie mit Dir untergeh'n,
und alle ziehst Du mit Dir ins Verderben.

Alvina

Sie sind Briten und wissen zu sterben.
(zu den Gefangenen)
Doch was schmachtet ihr in Sklaverei?
Alfred, euer König, ist frei!
Er wird euch retten,
er löst die Ketten.
Stürmt ihm entgegen im Siegerlauf!
Brecht eures Kerkers Thore auf!

Harald

Bist du rasend, Alvina?

Alvina

Ich will meines Helden würdig sein.

Chor der Männer

Ja, wir wollen kühn es wagen,
länger diese Schmach nicht tragen,
da das Vaterland es gilt!

Alvina, später Roven a und Seward

Ihr seid Briten, müßt es wagen,
länger diese Schmach nicht tragen,
da das Vaterland es gilt!

Harald

Wer es wagt, der ist verloren!
Dieses Schwert soll ihn durchbohren!
So ein Sturm ist bald gestillt.

Alvina, Roven a, Harald, Seward und Chor

Welch ein Ton? Was mag er bedeuten?
Laut dringt er zu uns mit Macht!
Ist es der Ruf zu neuem Streiten?
Naht Alfred sich in blutiger Schlacht?
Ein Grauen faßt mich mit banger Qual,
in Furcht und Hoffnung schwankt die Wahl.

budeš-li mne milovat, budou volní.
Ale budeš-li mnou dále pohrdat,
zahynou spolu s tebou,
a ty je všechny uvrhneš do zkázy.

Alvina

Jsou to Britové a umějí umírat.
(k zajatcům)
Proč ještě strádáte v otroctví?
Alfred, váš král, je volný!
Zachrání vás,
sejme pouta.
Spěchejte mu vítězně vstříc!
Rozlomte brány vašeho žaláře!

Harald

Ty šílíš, Alvino?

Alvina

Chci být hodna mého hrdiny.

Sbor mužů

Ano, směle se toho odvážíme,
nechceme déle snášet tuto hanbu,
neboť jde o vlast!

Alvina, později Roven a a Seward

Jste Britové, musíte se odvážit
nesnášet déle tuto potupu,
neboť jde o vlast!

Harald

Ten, kdo se odváží, je ztracen!
Probodne ho tento meč!
Brzy ztichne tato vzpoura.

Alvina, Roven a, Harald, Seward a sbor

Jaký tón? Co asi znamená?
Mocně a hlasitě k nám proniká!
Je to volání k novému boji?
Blíží se Alfred v krvavé bitvě?
Jímá mne strach v mém trápení,
Zmítám se mezi hrůzou a nadějí.

if you will love me, they will go free.
But if you continue to spurn me,
they will die together with you,
you will destroy them and yourself.

Alvina

They are British and they know how to die.
(to the prisoners)
Why do you languish in slavery?
Alfred, your King, is free!
He will rescue you,
take away your chains.
Charge victoriously after him!
Break the gates of you prison!

Harald

Are you mad, Alvina?

Alvina

I will be worthy of my hero.

Chorus of men

Yes, we will risk it,
we will not bear this shame any longer,
for what matters is the fatherland!

Alvina, later Roven a and Seward

You are British, you must risk it,
stop bearing this shame,
for what matters is the fatherland!

Harald

Whoever dares is dead!
This sword will cut him.
The revolt will soon be over.

Alvina, Roven a, Harald, Seward and Chorus

What sound is that? What does it mean?
So powerful and loud to our ears!
Is it a new call to arms?
Is Alfred at hand in a new battle?
I am fearful in my torment,
swaying between horror and hope.

Chor der Briten
(hinter der Szene)
Alfred und Sieg! Sieg!

Harald
Was hör' ich?
(furchtbar wütend)
Wer Sieger ist, wird bald sich zeigen.
Ihr sollt die Freude schwer bereu'n.

Dorset
Halt! Ergebt Euch, Harald!

Harald
Nimmermehr!
Rach' oder Tod! Nicht diese Schmach!

Dorset
So mag Dich ein britisches Schwert durchbohren!
(Sie fechten. Harald wird entwaffnet.)

Harald
Tod und Hölle! Ich bin verloren.

Alvina, Rovená, Dorset, Seward
Wie schnell hat sich das Glück gewendet!
Welch' ein verhängnisvoller Tag!
Wohl uns! Die Leiden sind geendet.

Harald
Wie schnell hat sich das Glück gewendet!
Welch' ein verhängnisvoller Tag!
Zu Alfreds Ruhm hat er geendet.

Chor der Dänen
(hinter der Szene)
Odin und Sieg!

Chor der Briten
(hinter der Szene)
Alfred und Sieg!
(Die Briten drängen von allen Seiten und besetzen den Hofraum.)

Sbor Britů
(za scénou)
Alfred vítězí! Vítězí!

Harald
Co to slyším?
(rozzuřeně)
Kdo je vítěz, se ještě ukáže.
Vaši radost těžce odpykáte.

Dorset
Stůj! Vzdej se, Haralde!

Harald
Nikdy!
Pomsta nebo smrt! Ne tato hanba!

Dorset
Tedy tě probodne britský meč!
(Oba zápasí. Harald prohrává a ztrácí zbraň.)

Harald
Hrom a peklo! Jsem ztracen.

Alvina, Rovená, Dorset, Seward
Jak rychle se štěstí obrátilo!
Jaký osudový den!
Sláva nám! Trápení skončilo.

Harald
Jak rychle se štěstí obrátilo!
Jaký osudový den!
Skončil Alfredovou slávou

Sbor Dánů
(za scénou)
Ódin vítězí!

Sbor Britů
(za scénou)
Alfred vítězí!
(Britové pronikají ze všech stran a obsazují nádvoří.)

Chorus of Brits
(off stage)
Alfred triumphs! Victory!

Harald
What do I hear?
(furiously)
We shall see who the victor is.
You will be sorry for your rejoicing.

Dorset
Halt! Give up, Harald!

Harald
Never!
Revenge or death! None of this shame!

Dorset
A British sword will pierce you, then!
(They fight. Harald loses his sword.)

Harald
Hell and damnation! I am lost.

Alvina, Rovená, Dorset, Seward
How quickly his luck has turned!
What a fateful day!
Glory be to us! Our troubles are over.

Harald
How quickly my luck has turned!
What a fateful day!
It has ended with Alfred's triumph.

Chorus of Danes
(off stage)
Odin triumphs!

Chorus of Britons
(off stage)
Alfred triumphs!
(British soldiers enter from all sides, occupying the courtyard)

Alfred
(zuletzt eintretend)
Alvina! *(er umfaßt sie mit sanfter Gewalt)*

Alvina
Alfred! Du hast gesiegt?

Alfred
Ich habe gesiegt!

Alvina
Du kehrtst in meinen Arm zurück?

Alfred
Als Sieger kehrt ich froh zurück!

Alvina
O, herrlicher Tag! O, himmlisches Glück!
Du kehrtst in meinen Arm zurück?

Alfred
O, herrlicher Tag! O, himmlisches Glück!
Als Sieger kehrt ich froh zurück!

Alfred
Den Siegespreis hab' ich errungen,
und Gothron fiel durch dieses Schwert. –
Ihr Dänen habt den Kampf begonnen,
(zu Harald)
Doch glaub' ich Dich der Achtung werth! –
Das Meer hat früher uns geschieden,
auch künftig scheid' es Dich von mir.
Dies schwöre, dann zieh' hin in Frieden,
und Deine Manen folgen Dir.

Harald
Soll ich Dich seh'n in Ihren Armen?
Ich hasse Dich und Dein Erbarmen!
Tod oder Schande bleibt für mich.
Und glaubst Du, Stolzer, daß ich wähle? –
Alfred, mein ganzer Fluch auf Dich! –
Odin, empfang meine Seele!
(er erstickt sich mit einem versteckten Dolch)

Alfred
(vstoupí jako poslední)
Alvino! *(něžně, ale pevně ji obejmě)*

Alvina
Alfrede! Zvítězil jsi?

Alfred
Zvítězil jsem!

Alvina
Vracíš se do mého náručí?

Alfred
Vracím se rád jako vítěz!

Alvina
Ó, nádherný den! Ó, nebeské štěstí!
Vracíš se do mého náručí?

Alfred
Ó, nádherný den! Ó, nebeské štěstí!
Vracím se rád jako vítěz!

Alfred
Získal jsem vavříin vítězství,
a Gothron padl pod mým mečem. –
Vy, Dánové, jste začali boj,
(k Haraldovi)
však k tobě chovám úctu! –
Předtím nás dělilo moře,
necht' nás oba dělí i v budoucnu.
To přísahěj, a pak odejdi v míru,
a tvoji lidé necht' tě následují.

Harald
Mám tě snad vidět v jejím náručí?
Nenávidím tě i tvoje slitování!
Zbývá mi smrt nebo potupa.
A co myslíš, ty pyšný, že zvolím? –
Alfrede, proklínám tě! –
Ódine, přijmi moji duši!
(vytáhne ukrytou dýku a probodne se)

Alfred
(last to enter)
Alvina! *(tenderly but firmly embracing her)*

Alvina
Alfred! You have won?

Alfred
I have won!

Alvina
You return into my embrace?

Alfred
I return happy and victorious!

Alvina
Oh, wonderful day! Oh, heavenly happiness!
You return into my embrace?

Alfred
Oh, wonderful day! Oh, heavenly happiness!
I return happy and victorious!

Alfred
I have gained the prize of victory,
and Gothron fell by my sword. –
You, Danes, started the fight,
(to Harald)
but you have my respect! –
We have been kept apart by the sea before,
let the sea keep us apart in future also.
This you swear, and then you can go in peace,
and your people may accompany you.

Harald
Should I see you in her arms?
I hate you and your compassion!
I am left with death or shame.
And what, proud you, think I will choose? –
Alfred, my every curse upon you! –
Odin! take my soul!
(draws a concealed dagger and kills himself)

Alvina, Rovená, Dorset, Alfred, Sieward, Chor
(während des Gesangs wird Harald in die Szene getragen)

Gott! Welch' ein Augenblick
voll Entsetzen!
Er stirbt, er opfert sich
seinen Götzen!

Alfred

Die Dänen sind im Kampf gefallen,
der Leopard erhebt den Blick.
Doch Dir, mein Dorset, ja, euch Allen
Verdank' ich dieses Sieges Glück. –
Und nun, Alvina! Welch' ein Gefühl!

Alvina, Alfred

Hoch schlägt das Herz. Wir sind am Ziel!
O, Glück der Liebe, Götterlust,
wie hebst du meine volle Brust!
Es beb't das Herz im Hochgefühl. –
Die Liebe siegt, wir sind am Ziel!

Chor der Briten

Heil, Alfred, Heil!
Der edlen Fürstin Heil!
Wo du thronest, herrliches Paar,
fürchten wir keine Gefahr.

Alfred

Stets auch unter Friedenspalmen
Soll dies Volk gerüstet steh'n,
freche Feinde zu zermalmen,
hoch der Freiheit Fahne weh'n.

Rovena, Dorset, Sieward und Chor

Stets soll dies Volk zum Kampf gerüstet steh'n,
und hoch der Freiheit Fahne weh'n.
Alfred und Sieg!

Das Ende

Alvina, Rovená, Dorset, Alfred, Sieward, sbor
(během zpěvu je Harald přinášěn doprostřed scény)

Bože! Jaký okamžik
plný hrůzy!
Umírá, obětuje se
svým modlám!

Alfred

Dánové padli v boji,
leopard pozvedá zrak.
Však tobě, Dorsete, ano, vám všem
děkuji za toto šťastné vítězství.
A ty, Alvino! Jaký cit!

Alvina, Alfred

Jásavě bije srdce. Jsme u cíle!
Ó, štěstí lásky, božská radosti,
jak naplňuješ moji hrud!
Srdce se chvěje blažeností. –
Láska vítězí, jsme u cíle!

Sbor Britů

Sláva tobě, Alfrede!
Sláva vznešené kněžně!
Tam, kde vy dva trůníte,
nebudeme se ničeho bát.

Alfred

I pod palmami míru
necht' stojí tento lid připraven
rozdrtit zlé nepřátele,
pozvednout vlajku svobody.

Rovena, Dorset, Sieward a sbor

Necht' stojí tento lid vždy připraven k boji
a pozvedá vlajku svobody.
Alfred vítězí!

Konec

Alvina, Rovená, Dorset, Alfred, Sieward, Chorus
(Harald is during the singing brought centre stage)

God! What an instant
full of horror!
He dies, he sacrifices himself
to his gods!

Alfred

The Danes fell in the battle.
The panther lifts his eyes.
To you, Dorset, yes, to all of you
my thanks for this happy victory.
And now, Alvina! What a feeling!

Alvina, Alfred

Brightly beats the heart. We have reached our goal!
Oh, love's happiness, heavenly cheer
filling my breast!
My heart a-tremble in bliss. –
Love triumphs, we have reached our goal!

Chorus of Britons

Hail, Alfred, hail!
The noble Princess, hail!
Where you, the glorious pair, rule,
no one fears any danger.

Alfred

Under the palms of peace
let this people stand ready
to crush accursed enemies,
to raise the flag of freedom.

Rovena, Dorset, Sieward and Chorus

Let this people stand ready
to raise the flag of freedom.
Alfred and victory!

The End

